

Előfizetési díjak:

Egész évre 8 korona, fél évre 4 korona, községi jegyzőknek és tanítóknak egész évre 6 korona.

Magánhirdetések díja:

Négyszer hasábozott garmond sorért 10 fillér.

Hivatalos hirdetések díja:

Egyszeri közlésért, tekintet nélkül a szöveg nagyságára, nyugtábellyel és támlappal együtt 6 korona.

Nyiltár soronként 60 fillér.

Többszöri hirdetésnél kedvezmények nyújthatnak.

SZILÁGY-SOMLYÓ

TÁRSADALMI HETILAP.

Megjelenik minden csütörtökön.

A lap szellemi részét illető levelek a szerkesztőséghez, pénzküldmények és hirdetések a kiadóhivatalhoz ezimezendők.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Bérmentetlen levelek csak ismert kéztől fogadtnak el.

Az alkoholelles mozgalom.

Az elmúlt hetekben sok szó esett a pálinkaelles mozgalomról.

A baj tulajdonképpen oka nem abban van, hogy a munkás nép megszokta a szeszital fogyasztását és ettől elzülük.

A fogyasztás ugyanis a kinstár gondosságából korántsem olyan nagymérvű, mint volt ezelőtt 15—20 évvel.

Akkor a szeszadó jelentéktelen volt, míg ma minden liter szesz után a kimerő háromféle cimen 1 korona 10 fillér adót fizet, meg sem említve az illeték, III. oszt. kereseti adó és egyéb horribilis kiadásokat.

A baj gyökerét főleg ott kell tehát keresni és találni, hogy mint a „Magyar Kereskedők Lapja” írja, a közönség nem jut olyan italokhoz, amelyek elnevezésüknek megfelelőek. Szolgáljon példának a „cognac”.

Vajon hányféle, diszesebbnél diszebb vignettákkal ellátott és üvegekbe dugaszolt lórét árusítanak az országban konyak elnevezés alatt? Es ne tessék azt hinni, hogy csak a depókban. Nem. A legelőkelőbb csemegeüzletekben is így van ez, noha konyakot az orvosok a leg súlyosabb betegnek is rendelnek.

Nem a kereskedő ennek az oka, csakis a gyáros. Es ezzel ki lehet mutatni, hogy közegészségügyi szempontból bírálva a dolgot, a pornép, amely közönséges szeszpálinkát fogyaszt, sokkal egészségesebb italt iszik, mint a konyakot élvező uri osztály. Hogy ez így van, annak egyedüli oka az, hogy hazánkban gombamódra elszaporodtak az éterolaj-gyártók, akik beutaztatják az egész országot, felkeresik a legkisebb

községet, könyveket hagynak minden kunyhóban, amelyekben meg van írva, hogy nem kell rumot Braziliából hozatni, hanem mindenki előállíthatja azt hideg uton is. A rum előállításához elegendő 1/2 liter szesz, egy kis rumlényeg, fölkeverve 1/2 liter vízzel és megvan a kitűnő tearum.

Hasonló utasítással szolgál a törköly, szilva, stb. pálinkák előállítása tekintetében és a hiszékeny nép, sőt tapasztalatom szerint főleg az uri osztály fölül ezeknek a hangzatos utasításoknak, maga kever magának például olyan rumot, amelylyel a teának még a tulajdonképpen ízét is elveszi.

A hatóságoknak kellene tehát első sorban is ezeket az elszaporodott éterolaj-gyárosokat megrendszabályozni, másrészt pedig oda hatni, hogy a nép valóban tiszta italokat fogyaszthasson, vagyis a törköly pálinka tényleg törkölyből, a silvórium szilvából, a konyak pedig tiszta borpárlatból állíttassék elő.

A másik ok a borfogyasztási adó túl magas tétele.

A helyes intézkedés az volna, ha az állam különösen a hazai bortermésünk érdekében, a borfogyasztási adót, ha nem is egészen törli el, de jelentékenyen leszálítja, ellenben a pezsgő után ugyanezen adónemet jelentékenyen emeli. Hiszen ma a pezsgőtől fizetett fogyasztási adó semmivel sem több, mint a közönséges budai boré, noha a pezsgőfogyasztó uri embernél vajmi kevés szerepet játszik, ha egy üveg pezsgő egy két koronával drágább, vagy olcsóbb.

A borfogyasztási adó leszálításával lehetővé tétetnék az, hogy különösen a munkásosztály, amely éppen úgy igényli az ünnep- és vasárnaponkénti szórakozást, pálinka helyett bort igyék.

A tuzások ellen maga a törvény már eléggé gondoskodik ama rendeletével, hogy italmérő üzletben munkásnépnek munkabért elosztani, vagy a már ittas embernek italt kiszolgálni tilos.

G. T.

Városi közgyűlés

Szilágy-somlyó város képviselő testülete folyó évi március hó 5-én d. e. 10 órakor a városház tanácstermében rendes közgyűlést tart.

A gyűlés tárgyai:

1) A szilágy-somlyói földmives iskola igazgatóságának átirata a város tulajdonát képező u. n. „Küllk” szőlőtelepnek a m. kir. államkincstár részére leendő haszonbérbe adása tárgyában.

2) Polgármester előterjesztése az utcák gyalogjáróinak rendezése ügyében.

3) Zobel Lipót és társai városi képviselők előterjesztése villanyvilágítás berendezése iránt.

4) A m. kir. belügyminiszter 100134/II-b. 1903. számú intézkedése Szilágy-somlyó város fogyasztási adóbérlete tárgyában.

5) Weinreb Mayer vásárvámbérlo kérelme az 1904. évi bérösszegeből 3760 korona leengedése iránt.

6) Láng József szilágy-somlyói lakos kérelme és ajánlata a Magura-utcában jelenleg építés alatt álló kőfalra vonatkozólag.

7) Városi pénztárnok jelentése több haszonbérlet lejártáról.

Ezzel kapcsolatosan Weinreb Mayer szilágy-somlyói lakos kérelme az óvoda udvarán lévő kisebb lakás bérlete ügyében.

8) Bogdán István szilágy-somlyói lakos kérelme az óvoda helyiségben lévő egy üres szobának részére leendő haszonbérbe adása iránt.

9) A helybeli izr. hitközség előljáróságának kérelme a Nagy Imre-féle bolthelyiség bérlete tárgyában.

10) Fülöp Mihály szilágy-somlyói lakos

kérelme a barompiai vendéglő bérletének újabb 6 évre való meghosszabbítása iránt.

11) Polgármester előterjesztése a rendőrkapitányi illetményeknek a helyettes rendőrkapitány és az alkapitányi illetményeknek a helyettes alkapitány részére leendő kiutalása iránt.

12) A helybeli kir. járásbíróság átirata Szilágy-somlyó város telekkönyvi átalakítási előmunkálatai hitelesítése tárgyában.

13) A helybeli főszolgabíró átirata az 1903. év végén a Szilágy-somlyó—lomperti vic. utasoport javára hátralékban maradt nap-számok kétszeres váltáságának bírságképpeni megállapítása tárgyában.

14) Ugyanaz a Szilágy-somlyó—széplaki utasoportra vonatkozólag.

15) Számvevő jelentése a telekkönyvi átalakító mellé felfogadott szolga napdíjainak kiutalása tárgyában.

16) Tiszti ügyész a Kovács Mihályval kötött taksa megváltási szerződést bemutatja.

17) Kiss József kérelme 130 korona segélyösszeg folyósítása iránt.

18) Özv. Rosenberg Adolfné szilágy-somlyói lakos kérelme pótdó visszafizetése tárgyában.

19) M. Nagy István szilágy-somlyói lakos kérelme terhéről 6 korona bikadíj leiratása iránt.

20) A városi éjjeli őrk kérelme a városi rovatoknak terhükről leendő törlése iránt.

21) Tóma János mértékhitelítő szolga fizetésfelemelést kér.

Vármegyei élet

Szilágyvármegye törvényhatósági bizottsága. a f hó 17-dikén, dr. Kaizler György főispán elnöklésével, mintegy 60—70 bizotts. tag részvétele mellett rendkívüli közgyűlést tartott, melyen az alább következő tárgyak nyertek elintéztést.

Gróf Tisza Istvánnak az ő és miniszter-társai kineveztetéséről szóló leiratára egyhangulag kimondta a közgyűlés, hogy a kormányt feliratilag üdvözi; ugyanígy határozott

A „Szilágy-Somlyó” Tárczája

Szikrák.

I.

Nem az az öröm édes, amely Hangos kacajba csattan el,
Az, mely a szívnek mámorába
Nem tud szavakba törni fel.

Nem az a könny fáj, mely kicsordul
És végig mossa arcodat,
Az, mely szívedbe felgyülemlik
És orvul, titkon fojtogat.

II.

Hová lesz a láng, mely kilobbant,
Hová a csillag, mely lefut?
Hová a virág illatárja,
Mely páráként a légbe jut?

Hová a mosoly langy derűje?
Az ajknak vidám kacaja?
A szívnek annyi édes álma?
Virágot hozó tavasza?

S hová a szív végső verése?
A lélek? — mely elszáryala;
— Nem egy titok rejtőzik itten,
Hanem a teremés maga!

III.

A szerelem kristályvizű folyócska,
Gyémántként égnek a kövek
S ha a víz elfoly a beáll a valóság,
Mi ott marad a szürke gyűlölet!

IV.

A csók egy tolvajkules a szívhez,
Elcsattan s a zár nincs sehol
S beköltözik örök lakónak
— Már kire ahogy mit kironak —
— A mennyország, vagy a pokol.

Buzás Pál.

Becsület.

Régen volt, akkor, mikor én még olyan hét-nyolc éves apró emberke voltam. De azért olyan jól emlékezem rá, mintha a múlt héten történt volna.

Akkor történt, hogy mikor, egy délben az édes apám haza tért a mezőről lóháton, a „Zsivány” elvezetésére nem az Anti lovász jött elő, hanem egy más, előttem teljesen ismeretlen férfi.

Csinos, barna ember volt, huszárosan pódrött fekete bajusszal, — fején félre csapott vörös huszár sapkával.

Mikor az apám szokás szerint leszállása után feltett a nyeregbe, hogy a lakóház előtt a lóistállóig való utat lóháton tegyem meg, s a lovász gondjaira bízott, hogy a „nagyuton”

nehogy leessem: olyan gyermekes bizalmatlansággal néztem az új emberre, vajjon elmerjek-e vele indulni.

A lovász bizonyára észre vette aggodalmamat, mert barátságosan szólott:

— Jelentem alásan! Ne féljen urfi. A lovat szép csendesen fogom vezetni, nehogy megugorják. Csak kapaszkodjék meg jól a ló sörényébe, nehogy lecsuszszék a nyeregből...

Megfogadtam a jó tanácsot, jól megkapaszkodtam s mikor láttam, hogy a Zsivány csak olyan szépen megyen, mintha az öreg Anti vezetné, eltűnt minden félelmem s megszólítottam a lovászt:

— Maga kicsoda?
— Ma reggeltől kezdve lovász vagyok.
— Hogy hívják?
— Jánosnak, jelentem alásan!
— Hát honnan van magának olyan szép veres sapkája?

— Jelentem alásan, ez huszár sapka. Magammal hoztam, mikor elbocsátottak.

— Hát maga János huszár volt. Olyan igazi huszár, kék dolmányos, vörös nadragos?...

— Jelentem alásan, tiz esztendeig ettem a császári kenyérét...

— A császári kenyérét?! Hát milyen az a császári kenyere? Jobb, mint a milyet itthon eszünk?!

— Nem jobb biz az, jelentem alásan, néha nagyon keserű. De hát a katona mindent megszokik...

— Lásza János, már sokat olvastam a huszárról, de még igazi huszárt soha sem láttam. Maga az első. Mondja csak, esett már maga valaha le a lóról?

— De még hányszor!

— No lássa, akkor én jobb huszár leszek, mint maga, mert én még soha le nem estem, pedig tudja-e, hogy én minden délben és minden este megteszem ezt az utat lóháton? Aztán nemcsak most kezdtem. En már régen, nagyon régen kezdtem a lovaglást... Már a múlt tavasz óta. Aztán mernék én már ugy is menni a lóval, ha nem vezetik, de hát az öreg Anti nem akarta soha elereszteni a kantárszárát, pedig még dohányt is ígért nekik. Mindig csak azt mondta, hogy kicsi vagyok még...

— Jelentem alásan, azt nem jól mondta, mert az urfi nem egészen kicsi...

— No ugye János, hogy nem?! Mondja csak, ha egyszer az édes apám nem látná, ugye maga eleresztené a kantárszárát, hogy szabadon menjek? Jaj János, ha megteszi, akkor lesz maga egy igazi derék huszár! En meg hozok magának dohányt, meg ha lehet, egy cylinder bort is...

A János elmosolyodott s azt mondta, hogy dohány nélkül is megtanít ő engem lovagolni s egy év múlva ugy megülöm a lovat, mint egy igazi huszár!

Közben az istállóhoz érkezünk. János leemelt a nyeregből s én indultam befelé. Utközben elhatároztam magamban, hogy még is kedves ember a János, nagy hiba, hogy már a múlt évben nem jött ide, azóta már hogy tudnék lovagolni.

Ettől kezdve aztán János volt az én legkedvesebb cimborám. Ha így szedtem volna magamba a kétszer kettőt, meg a földrajzot, mint a milyen odaadással tanultam lovagolni, hejh be nagy tudós is lettem volna. Így azonban sokkal jobban tudtam, hogy a kantárszárát hogy kell az ujjaim közé szedni,

a Nyiri Sándor honvédelmi, Hieronymi Károly kereskedelmi, Berzeviczy Albert vallás-és közoktatásügyi, Tallián Béla földművelésügyi m. kir. miniszterek ama leirataira, melyekben a vármegyével az illető minisztériumok vezetésének átvételét tudatják.

Wlassics Gyula és Darányi Ignác volt minisztereknek fölmintésüket tudató leiratukra megbizta a közgyűlés az alispánt, hogy nevezetteknek működésükért a vármegye köszönetét hozza tudomásukra.

A belügyminiszternek az árvaszéki elnök fuvarátalánya tárgyában kelt rendeletére a th. bizottság fölir a belügyminiszterhez, hogy az elnöknek 1400 K fuvarátalányt állapítson meg.

A legtöbb adót fizető bizottsági tagok 1904. névjegyzékét a közgyűlés tudomásul vette s a megürit helyekre a választást elrendelte.

Az egészségügyi bizottságba Dulka Elek, a központi választmányba dr. Somogyi Kálmánt és Lukátsffy Ödönt, az igazoló választmányba dr. Pallay M. Bélát, a közkórházi bizottságba Török Istvánt választották meg.

A várm. háztartási pénztár kezelésében 1903-ban igénybe vett hitelátruházásokat a közgyűlés tudomásul vette.

A vármegyében levő községek képviselő-testületeinek a körjegyzői fizetések fölemelése tárgyában kelt határozatait s az ez ügyben több körjegyző által beadott felebbvezést a közgyűlés tárgyalás alá nem vette, hanem az országos rendezés befejeztéig a tárgysorozatról levette.

Dr. Burger János t. főorvosnak a vármegyei közkórházi törzstörke-alap javára tett 2000 koronás alapítványát a közgyűlés köszönettel elfogadta.

A vármegyei Hivatalos Lap kiadása tárgyában fennálló szerződést a th. bizottság némi változtatással 1907. január 1-sejéig megújította.

Debrecen sz. kir. város közönségnek a II. Rákóczi Ferenc fejedelem hamvai ünnepélyes hazaszállítását íránt a képviselőházhoz intézett s pártolási végett megküldött átiratára elhatározta a közgyűlés, hogy a képviselőházhoz hasonló szellemű feliratot intéz.

Bodor Benőnek Lompért község pótdóltörést megtagadó határozata ellen beadott felebbvezését a közgyűlés elutasította. Valamint elutasította még: Kacsó Albertnek Szécsen község köztér használatát megengedő, — Péchy Imrének Zsibó község ingatlan szerzést tárgyzó, — Püskő Ferencnek Diósd község kutatómését kimondó, — Pretli György és társainak Hadad község útjavítását kimondó határozata ellen beadott felebbvezéseit.

Helyet adott a Rob László, Pap Oktáv, Abraham Gábor azon felebbvezéseinek, amelyeket a ballai, illetve magyaregregyi és sarmási kör községeinek a th. távbészélő-haló-

zathoz való csatlakozást megtagadó határozatai ellen adtak be.

A csizéri kör községei képviselő-testületeinek vagyoni felelősség kérdésében hozott határozatait jóváhagyta; valamint jóváhagyta még: Szilágy-somlyó városnak taksás talkek megváltása tárgyában hozott, — Erszodorónak napszámok megváltása tárgyában kelt, — Somlyógyörteleknek, Kémernek segélyezést kimondó, — Erszentkirálynak a szülésznő díjazását megállapító, — Felsőszopornak tűzfecskendő beszerzése és törzsvagyon ajándékozására vonatkozó, — Peérnek jegyzői személyi pótlék engedélyezését kimondó határozatait, a bagosi th. kisdóvoda 1902/3. évi számadását, Varsolc birtokossági közgyűlési szabályrendeletét, Erksifalunak kisbírói fizetését megállapító, Tasnád-Szántónak ingatlan átengedését kimondó, az ákosi körnek fuvar- és irodai átalányt megállapító határozatait, a nagypacali fordulás birtokosság szervezeti szabályrendeletét, Szamoszép lak fordulás birtokosságának nyomásos gazdálkodást kimondó, — Ippnak ingatlan szerzés és kölcsönvétel tárgyában hozott, — Peérnek betegszállítási költség fedezését és követelések törlesztését kimondó, — Somlyógyörteleknek és Hidvégnak halottkémiai állást szervező és a falkola vezetése tárgyában kelt, — Szilágy-somlyónak hátr. vicinál közmunka tartozás rendezésére vonatkozó, — Szilvásnak falkola tartás alá leendő mentesítés ügyében kelt, — Völcsöknek a kézbesítői fizetés fölemelését kimondó, — Csizérnek éjjeli örök rendszerezésére vonatkozó, — Bojának, Perjének telekkönyvi névmutató készítése tárgyában kelt, — Illésfalva, Keckésfalva, Egerbegy, Hadad, Hadadnádásd, Felső-, Alsóberekcső községeknek községi közpénzek kezelése tárgyában hozott, — Nagyszegnek a közs. esküdték fizetését rendező, — Deesházának, Bösházának, Benedekfalvának, Szamosujlaknak, Völcsöknek, Vicsának térítmények törlesztését kimondó, — a mosóbányai körnek térítmények felhajtását tárgyzó, — Magyarkecnek törlési nyugta kiadása tárgyában kelt, — Oláhkecsnek segélyezést tárgyzó, — Kisgoroszlónak költségvetést módosító, — Felegregynek a körorvos fuvardíja tárgyában hozott, — a diósdai körnek a távbészélő hálózathoz leendő csatlakozás tárgyában kelt, — az egrespataki körnek a körjegyzői lakás kibővítését kimondó, — a szilágykövesdi körnek kézbesítői állást rendszerező, — Hosszujfalunak a bíró fizetése tárgyában kelt, — Szamosnagyoroszlónak faértékesítést tárgyzó határozatait, a mult közgyűlés óta beérkezett és megvizsgált községi költségvetéseket és zárszámadásokat.

Ellenben megemmisítette: Krasznának a „bikarét“ jövedelmének felhasználása tárgyában kelt, — Hadadnak a baromfikereskedés korlátozását kimondó, — Gurzófalvának a szülésznő fizetését tárgyzó, — Szamosnagyoroszlónak ingatlan szerzést kimondó határozatait.

A két megbántott ember neki ment a híres legénynek s mielőtt még csak eszébe is juthatott volna védekezni, a vendégek nagy kacajára s talán még nagyobb örömeire úgy kilóditották az ajtón, hogy az utca közepén terült el.

Sértette a legénynek a büszkeségét a kidobás, de nem mert visszamenni, csak az utcáról kiáltott befelé:

— Ezt megkeserülöd Gyuri! Csak találkozzunk még te sánta kutya... Neked is megtapogatom a fejed bubját, te nyalka huszár...

— Hamarabb én a tiedet Józsi, — kiáltott utána a huszár.

Még eddig nem lett volna semmi nagy baj, hanem reggel rémült kiabálás, szaladgálás volt az utcán. Szájáról szájra adták az emberek egymásnak a rémes hírt:

— Sós Józsi a saját portája előtt valaki agyonütötte. Ott találták az utcán vérrebe fagyva...

Kora reggel már megjelentek a községben a zsandárok. A gyanu az Orosz Gyurira, meg a Jánosra esett. Előző este velük civalkodott a legény... ők fenyegették meg.

Fájdalom, a gyanu nagyon is alapos volt. János maga jelentkezett. Bevallotta, hogy nagyon fájt a sértés, a melyet rajta elkövetett... Nem tudta elviselni. Lesbe állott a háza előtt s mikor késő éjjel gabógyásan tért haza a Józsi, leült.

Szegény Jánost a szemem láttára vasalták meg. Szerettem volna a segítségére menni, de féltem a marcona zsandároktól. Hanem ahelyett sirni kezdtem és kértem őket, hogy ne bántsák Jánost, olyan jámbor, olyan jó ember ő, nem lehet bűnös.

Mikor elvitték az udvarból, könyes szemekkel kért bocsánatot az édes apától, hogy ilyen rosszat cselekedett, s nagyon kérte, hogy ha valamikor kiszabadul, vegye ismét szolgálatába. Aztán tölem bucsuzott el:

— Jelentem alászan urfi... áldja meg az Isten...

Özv. Lekly Józsefnének 1904-re 120 K, a siketnémákat gyámolító egyesületnek 50 K, az Eötvös-alapnak három évre 20—20 K segélyt adtak. A felső-iskolai tanulók által beadott kérelmek elintézését a tavaszi közgyűlésre halasztották.

„Szilágy.“

Gazdasági egyleti gyűlés.

A szilágyvármegyei gazdasági egyesület igazgató választmánya folyó évi március hó 5-én délelőtti 1/11 órakor Zilahon, a vármegyeház kistermében havi rendes ülést tart.

Tárgyak:

- 1) Az 1904. évi költségvetés megállapítása.
- 2) Három mezőgazdasági cseléd és két mezőgazdasági munkásnak odaítélt jutalmak ünnepélyes kiosztására bizottságnak kiküldése.
- 3) Az országos mezőgazdasági egyesület átirása az állat létszámnak 1904. év őszén összeírása stb. tárgyában.
- 4) Ugyanannak átirása a „kivándorlasi értesítő“ támogatása íránt.
- 5) Ugyanannak átirása műtrágya beszerzésére közvetítő irodájának igénybe vétele íránt.
- 6) Ugyanannak átirata a „Gazdák biztosító szövetkezetének“ pártolása íránt.
- 7) Ugyanannak felirata a cukor sutaének 6 koronában való megállapítása és a cukoradónak részleges leszállítása tárgyában.
- 8) Szilágyvármegye alispánja átirása Baranyavármegyének a gazdasági szegődvényes cselédek lakásairól szabályrendeletére vélemény adás íránt.
- 9) Kolozsvári kereskedelmi és iparkamara átirata a szilvatermés kivitelének esőkenése tárgyában.
- 10) Magyar kereskedelmi bank kérelme pártolása íránt.
- 11) Kolmar Vilmos értesítése a műtrágyázás ismertetésére szakközlegnek szervezéséről.
- 12) Új tagok felvétele.
- 13) Folyó ügyek.
- 14) Esetleges indítványok.

Virág László temetése.

A szilágy-somlyói kir. járásbíróság épületén gyászlobogó hirdeti, hogy városunknak olyan halottja van, aki a bíróság kiegészítő közlegeként 29 hosszú éven keresztül huzta az igazságszolgáltatás nehéz szekerének igáját. Nagy temetési közönség kísérté örök nyugalomra február hó 29-ik napján Kügyi

Virág László szilágy-somlyói volt bírósági végrehajtót, ki csaknem harmadfél évi súlyos szélhűdéses állapot után február 27-én hirtelen jött újabb szélhűdés következtében elhunyt.

A megboldogult a hatvanas években a kémeri járásban mint szolgabíró esküdt, 1872-től pedig 1901. végéig mint a szilágy-somlyói kir. járásbírósnál alkalmazott bírósági végrehajtó szolgált.

A daliás szép férfiú, ki ő felsége első Ferencz József királyunk megkoronáztatása alkalmával, mint az akkor még sértetlenül állott Krasznavármegye által küldött koronázási lovas bandérium zászlótartója, szép alakjával Budapesten is feltűnt, a végrehajtói állás íránt érzett általános ellenszenv dacára társas köreinknek közkedvelt alakja, sőt a köznép előtt is népszerűségnek örvendő tisztviselő, mint kitűnő lovas, szenvedélyes vadász és a keményebb kaliberű tréfáknak is kedvelője, kivált a férfi társaságokban közkedveltségű ember volt.

Még ezelőtt pár évvel is, mint a Libanon erős cédruza egy magasított ki daliás tartásával, szelid szemével, ravasz, mosolygós arcával, kortársai közül, kiknél évtizedekkel fiatalabbnak látszott. Az 1891. év június hó elején azonban az életerős férfit szélhűdés érte és bal lábára s bal kezére teljesen elbénulva, a szabad természetért rajongó fáradhatatlan munkás férfi örök téflenségre kárhoztatva, többnyire szobájában és tornácán, ódon karosszékeiben ülve töltötte el hátralevő napjait, el-el beszélgetve egyik-másik jó emberével a letűnt szép idők kellemes emlékeiről, — s még bennlani is elgyönyörködve igen szép példányokból összeállított régi fegyvergyűjteményében, melyeknek mindenikéhez érdekesnél érdekesebb történeteket tudott fűzni.

A háznál Viski Pál zoványi ev. ref. esperes mondott koszorúktól borított koporsója felett megható halotti orációt. A zoványi földmivészekből alakult dalkör pedig könnyekre indító szép öszhangzatos énekekkel adta meg az elhunytak a végtisztességet. Eredeti magyar típus szállt vele a sírba.

Leánya Virág Erzsébet, Antal Jakabné, számos unokákkal, fia Virág Endre köröstarcsai körorvos és nagyszámu rokonság gyászolják elhunytát.

A család által szétküldött gyászjelentés így szól:

„Alulírottak a maguk és számos rokonok nevében mély fájdalommal tudatjuk, hogy szerettünk edes atyánk, illetve testvér, nagy- atya, nagybátya és rokon Kügyi Virág László életének 66-ik évében, hosszas betegség után, folyó évi február hó 27-én délelőtti 9 órakor meghalt. A boldogultnak földi részei folyó évi február hó 29-én délután 3 órakor fognak az ev. ref. egyház szertartása szerint a helybeli ev. ref. temetőben örök nyugalomra helyeztetni. Legyen álma csendes, nyugalma békés! Szilágy-somlyó, 1904. február hó 27.

mint hogy a földabroszon hol keressem meg Gümör vármegyét.

A következő tavaszon már szabadon lovagoltam az én kis ponymon, persze mindég a János kíséretében. S ha én büszke voltam enmagamra, a János sem volt kevésbé büszke az ő tanítványára.

Gyakran is mondogatta:

— Jelentem alászan, az urfi az Isten is huszárnak teremtette!

Persze ilyenkor én is úgy kihuztam magamat, hogy bizony sok baka generális megirigylhetett volna.

Hanem valljuk meg az igazat, a János sem vallotta kárát a velem való vesződésnek, mert bizony kevés cselédembernek volt jobb dolga, mint neki. Az ebédhez rendesen kijárt a bora; meg bizony néha még fekete kávé is kóstolt. Meg is érdemelte. Ritka becsületes, engedelmes, hűséges cseléd volt. Az apám is igen szerette. Rendesen „János fiannak“ szólította. És János ezért a megszólításért a tűzbe is bement volna éretünk.

Hanem bizony szegény Jánosnak egyszer csak nagy baja esett. Igazán nem is tudtuk elgondolni, hogy történhetett meg.

Egy vasárnap délután egy gyermekkori jó cimborájával, a sánta Orosz Gyurival betérték egy ital borra a „Rokolyás“ zsidóhoz. Igaz, hogy az mint később kiderült, a János nem is akart menni, csak a Gyuri unszolásának tett eleget. De hát még is csak elment. Es itt kezdődik a szegény János balvégzete.

A korcsmában sokan voltak, közöttük a falu híres és rettegett verekedője, a Sós Józsi. Bele kötött a Jánosba, meg a Gyuriba. Az egyiket lovas fináncnak, a másikat sánta kutyanak nevezte.

Ha egy szegény Istensujtotta embernek a nyomorúságából gunyt üznek, bizony nehéz elhallgatni. De ha egy Würtemberg huszárt fináncnak neveznek, az egyenesen me-renyletszamba megy.

Elvitték. Ugy mondták sok, sok esztendei nehéz rabságot kapott.

* * *

Sirva kiáltottam utána:

— Jelentem alászan János... én magát nagyon sajnálom.

Eltelt vagy tíz esztendő. Szegény Jánost, az én gyermekkori lovagló mesteremet, talán el is felejtettem, mikor egy délután csak bekopogtat egy borostás arcú, őszbe csavarodott egyszerű paraszt ruhás ember.

Köszön s aztán csak néz hol az édes apámra, hol reám. Nem szólt, csak a szemé telt meg könnyel.

— Tekintetes uram, hát nem ismer? Hát az urfi? Istenem be szépen megnőtt... Idestova ember lesz. Milyen kis gyerek volt, a mikor lovagolni tanítottam...

— János!... maga volna az?!...

— Én volnék jelentem alászan... csak egy kicsit megviselt az idő, meg a nehéz rabság. A tekintetes ur azt tetszett ígérni akkor... igen, akkor, a mikor elvitték, hogy ha kiszabadulok, megint vissza fogad. Hát, jelentem alászan, berukkoltam...

János ott maradt, kocsis lett. Ismét visszanyerte régi kinézését, csak bizony a szép fekete haja fehéredett meg. Hanem nem annyira, hogy feleséget még ne kapott volna.

Hanem bizony az a hosszú rabság még is csak megviselte. Elbetegesedett, elgyengült, nem bírta sokáig a szolgálatot.

A feleségének volt jó házastelke, egy kis birtoka, oda költöztek. Azután is gyakran találkoztam az öreggel s szívesen elbeszélgettem vele a régmúlt időről.

A mult évben az öreg nagy beteg lett, felesége sirva jött hozzá, hogy a János nagy beteg s kért, hogy okvetlen mennék el hozzá, mert nem tud meghalni, míg velem nem beszél.

Nagy betegem találtam az öreget. Tel-

jesen le volt soványodva s melléből nehéz, hörgő lélegzés hangzott.

Mikor a kis szobába léptem, fel akart emelkedni fekvőhelyéből, de nem birt. Kért, hogy üljek közel az ágyához, mert igen, igen fontos „jelenteni valójá“ van. (Ugy megszokta a katonaságnál, hogy még a halálos ágyáról is jelentést tett.)

— Tekintetes uram, Ugy hiszem, nem sok van már hátra. A mellem igen nagyon huz. Nem tudok addig meghalni, a míg valamit nem „jelentek“... De fogadja meg, hogy a míg élek, senkinek el nem mondja. Azután... nem bánom.

— Megfogadom János.

— Köszönöm!...

Azután szavát fuldokló köhögés folytotta el. Mikor lecsalapult, folytatta:

— Tetszik reá emlékezni, mikor régen, nagyon régen abba a bajba kerültem a Sós Józsi miatt. Hát jelentem alászan, nem én voltam a gyilkos...

— ...?!

— Nem! A Józsi az Orosz Gyuri ütötte le. Hanem hát én magamra vettem az egészét. Ezzel tartoztam neki. Nem tudtam elnézni, hogy őt felesége s gyermekei közül vigyék el. Nekem nem volt senkim, s neki nagy adósa voltam. Mikor katonának vittek, itthon hagytam az édes apámat, meg az anyámat. Elhető állapotban maradtak, hanem rajtam kívül senkijök sem volt, a ki a kis gazdaságukban segített volna. Az erős munka betegé tette az apámat. Két év alatt elhalt. Az édes anyám — a kit e világon minden-nél s mindenkinél jobban szerettem, — egyedül maradt. Gyenge asszony volt, de ha erős lett volna is, mit tudott volna csinálni?! Kis birtokunk darabonként uszott el s csakhamar a belső telek maradt egyedül. Az adósság, a kamat ezt is hamar elvitte, meg-ütötték felette a dobót. Ez az Orosz Gyuri szomszédom, gyerekkori jó pajtásom volt. Mikor engem katonának vittek, ő otthon maradt. Tetszik tudni, hogy biceent a jobb lábára,

Virág Erzsébet férj. Antal Jakabné, Dr. Virág Endre, mint gyermekei. Virág Anna férj. özv. Tarpay Ferencné, mint testvére. Tarpay Berta férj. özv. Szegedy Lászlóné, Tarpay Béla, Tarpay Miklós, Tarpay Irén, Ajtai Endre, Ajtai Béla, Ajtai Jenő, mint unokahugai és unokaöccsei. Antal Antal, Antal Barna, Antal Pali, Antal Erzsike, Hegedüs László, unokái, özv. Csengeri Istvánné, mint anyós. Virág Endréné sz. Nagy Jolán, mint menyje. Antal Jakab, Hegedüs Géza, mint vejei.

Különfélék

— **OLVASÓINKAT** felkérjük, hogy előfizetéseiket megújítani, hátralékaikat pedig beküldeni sziveskedjenek.

— **Március 15-ikének**, a szabadság, egyenlőség, testvériség nagy napjának megünneplésére a szilágy-somlyói kaszinó folyó hó 1-én tartott választmányi ülésében, Moni Gyula kaszinói igazgató elnöklése alatt rendező bizottságot küldött ki. A nagy nap megünneplése, mint tudjuk, ez évben, — ha csak valami rendkívüli kellemetlen idő meg nem gátolja — nem a színház ezen célra már többször szüknek bizonyult termében, hanem a szabadban, a városház udvarán fog megtartatni.

— **Az új főkapitány.** Dr. Kaizler György vármegyei főispánja Szilágy-somlyó város főkapitányává Bölöny Bálint nyugalmazott főszozolgabíró nevezte ki. Az új főkapitány február 29-én Lukátsffy Ödön polgármester elnöklése alatt tartott képviselői közgyűlésben tette le a hivatalos esküt. Az elnöklő polgármester szívélyes szavakkal üdvözölte a fölszentelt főkapitányt, ki rövid, magvas beszédben ünnepélyes ígéreteket téve arra, hogy városunk közügyei fölvirágzásán a jog, törvény és igazság magasztos irányelvei szemellett tartásával teljes erejéből fog munkálni s a fő törekvése leendő az egész város közbecsülését és elismerését kiérdemelni, — kérte a közgyűlést, hogy részére, ki városunk ügyeivel még ismeretlen, a bizalmat előlegezzék s kérte a polgármestert és a város tisztviselőkarát, hogy hivatalában kollegiális szeretettel fogadják és működésében támogassák. A képviselő az új főkapitányt harsány éljenzéssel üdvözölte. Az új főkapitány hivatalos működését pár nap múlva kezdi meg.

— **Gondnokválasztás.** A szilágy-somlyói ev. ref. egyházmegye Zilahon, mult hó 24-ik napján tartott közgyűlésében báró

nem volt katonának való. Gyuri megvette az anyám telkét és benne hagyta az öregot. Nemesek, de segítette is, a mig én a katona sorból haza kerültem. A telek árát kifizettem Gyurinak, de a mit az édes anyámmal tett, azt nem lehetett megfizetni. Mikor az a baj történt, még akkor éjjel elmentem hozzá s mindent rendbe hoztam. Nem akarta elfogadni, nehezen ment a dolog. De nagyon szerette a feleségét, meg kívánt az apró kis gyermekeit, de meg hamarosan reá is parancsoltam, hogy ennek így kell lenni. Jelenem alászan, úgy lett! Kilenc esztendő teltöttem a börtönben, de nem bántam meg, a mit tettem.

Szavát megint elfojtotta a köhögés.

— Tekintetes uram, ennek így kellett lenni, így kívánta a becsület. Most már a szegény Gyuri nem él, beszélhettem. Meg kellett mondanom a tekintetes urnak, az én régi kis gazdám, hogy nem vagyok gyilkos. Hogy kezét foghat az öreg János huszárral...

Csontos, sovány kezét nehezen emelte fel a takaróról s felém nyújtotta, és én igaz lélekkel fogtam kezét ezzel az igazi becsület, nemeslelkű emberrel.

Aztán gyengülő hangon még beszélt:

— Ha meghaltam, tesszen erről a dolgról jelentést tenni minden ismerősömmnek, hogy becsületes ember voltam. De a mig én élek, senkinek...

Egy pár hét múlva ezután „haupt rapportra“ ment a mennyországba az öreg Würtemberg huszár.

* * *

János huszár jelentem alászan, a mit fogadtam, megtartottam!...

B. B.

Győrffy Pál elhalálozása következtében megüresedett egyházmegyei algondnoki állásra Kovács István érkávási földbirtokost hozta első helyen javaslatba.

— **Halálozás.** Özv. Farkas Károlyné, sz. Rothmayer Amáliát, városunk hetvenes éveiben volt polgármesterének özvegyét szombaton kísérték örök nyugalomra a rom. kath. temetőbe. Haláláról a nagy kiterjedésű család következő gyászjelentést adta ki. „Alulírottak mély fájdalommal tudatják, hogy a gyöngéden szerető édes anyja, a jó anyós, nagynya és rokon özv. Farkas Károlyné szül. Rothmayer Amália, életének 70-ik, özvegységének 21-dik évében folyó évi február hó 26-án hajnali 1 órakor, hosszas szenvedés után megszűnt élni. A boldogultnak hült tetemei folyó évi február hó 27-én délután 2 órakor fognak a rom. kath. egyház szertartásai szerint örök nyugalomra helyeztetni; — lelkeért pedig az engesztelő szentmise-áldozat folyó hó 29-én reggel 1/8 órakor fog a plebánia templomban az Egek Urának bemutatatni. Mindkét végtisztességtételre a boldogultnak rokonait, jó barátait és ismerőseit szomoru szívvel meghívjuk. Aldás legyen porai felett! Szilágy-somlyó, 1904. február hó 26. Farkas Gizella férj. Kethely Istvánné, gyermeke. Id. Kethely István, veje. Ifj. Kethely István, unokája. Ifj. Bartha András, dédunokája.“

— **A perecseni harangra tett kegyes adomány.** 1849-ben, mikor már a magyar szabadságharc az egész vonalon folyt, országszerte egymást multák felül egyesek és testületek a haza oltárára szánt áldozatok hozatalában, — a többek között a szomszédos Perecsen község ev. ref. egyházi előjárósága is elhatározta, hogy egyik harangját oda adja, hogy öntsének belőle ágyut a haza védelmére. A világosi fegyverletétel ott találta az ország különböző részéből összegyűlt ágyunak szánt harangot az aradi várban, — az egymást rohamosan követő események nem engedtek időt arra, hogy azokból ágyut önthessenek. Az 50-es években a perecseni harang is visszakerült az ev. ref. egyház birtokába, de a hosszas ide-oda való hanyattatásban megrepedt és használhatatlan lett. Özvegy Kovács Ferencné Kiss Rozália a közelebbi napokban kétezer koronát adott át az egyház gondnokának azon kijelentéssel, hogy ezen összeget, még nem régiben elhunyt férjével, ki mint 1848/49-es honvédtiszt számos csatában vett részt, arra szánták, hogy azon a szabadságharc alatt megrepedt harangot újból öntessék. A történeti nevezetességű harangot, mint halljuk, újból fogják önteni. A nemes adakozók nevét az ércnyelvek hangosan fogják dicsőíteni s a megújított harang pereméről a késő unokák leolvashatják az öreg házaspár disszerűes áldozatkészségét s annak látásán felújithatják emléküben ama dicső korszakot, a minőt aligha fog élni a mai nemzedék.

— **Kinevezés.** A m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszter a lompértei állami elemi iskolához Fejér Ferenc ottani ev. ref. lelkész leányát, Gizellát tanítónőé nevezte ki.

— **Leharapta az ujját.** Lompértről írja tudósítónk, hogy Szilágy-somlyón közsgben folyó hó 27-én kóbor cigányok éjnek idején betörték egy ottani szatósüzletbe. A kereskedő dulakodott a betörőkkel és az egyiknek leharapta a mutató ujjának fele részét. A betörők a felriasztott szomszédok megékezték ellilanták. Most a csendőrség nyomozza azt az embert, kinek ujjából a leharapott rész mint bűnjel hátra maradt.

— **Kezességet vállal** Balassa K. gyógyszer-tára, Budapest Erzsébetfalva, hogy az általa forgalomba hozott csodahatású valódi angol Balassa-féle Ugorkatej az arenak nem árt. Csak egyszer próbaképen rendeljék meg t. hölgyeink a Balassa-féle Ugorkatejet és akkor meg fognak róla győződni, hogy ezen szépitőszert azonnal eltávolít szepit, májfoltot, vimmerlit, mitessert és mindenféle tisztatlanságot az arcról és a bőrt simítja, fiatalítja és üdíti. Ára 2 korona, hozzá valódi angol Ugorkaszappan 1 korona, puder 1 korona 20 fillér. Kapható minden gyógyszer-tárban. Óvakodjunk utánzatoktól.

— **A vállalkozó kártérítési kötelezettsége.** Széles körök érdeklődést hozott közelebb a kir. Kuria, kimondván, hogy a vállalkozó a hibásan végzett munka összes következményeit viselni tartozik, ami nem egyedül a hiányok helyreállítására, hanem egyuttal arra is kiterjed, hogy a hiányos munka által előállott kárt megtérítse. Abból, hogy a vele szerződött felet is gondatlanság terhelte a kár elhárítására és csökkentésére alkalmas intézkedések elmulasztása miatt, nem a vállalkozó kártérítési kötelezettségének megszűnése, hanem esetleg csak az következhethet, hogy a kár egy része a másik félre hárul.

— **Földes Kelemen** aradi gyógyszerész szépitő szereiről általánosan ismeretes, hogy a Margit-kréme nemcsak tisztítja, puhává és bársonysimává teszi az arcot, hanem fehéríti, frissíti, fiatalítja. Erősítő és enyhítő alkatrészekből lévén összetéve, mint higienikus szer is jó szolgálatot tesz. Teljesen ártalmatlan, zsirmentes. A Margit-kréme hatását növeli a Margit-szappan. Azok a hölgyek, akik rizsport használnak, nagyon dicsérik a Margit Hőlgyport. Az arcot szárazon tartja s a naptól, szétől megvédi.

— **Kakas Márton.** A vidámságnak és elmésségnek valóságos tüzijátékát produkálja ezen a héten is a Kakas Márton. Képei és irott apróságai egyaránt olyanok, hogy a legkomolyabb kritikánál is jobban megvilágítják a politikai és társadalmi élet új eseményeit. Az első oldálnak kacagtatóan mulató képi képét, a mely a színpalak mögött készülő obstrukciót figurázza ki, Linek Lajos rajzolta. A másik színes képet, budapesti háziur remek típusát, Jeney Jenő festette meg annyi humorral és annyi igazsággal, hogy szinte magyarázó szöveg nélkül is megértene mindenki, hogy mit akar mondani. Ház Miklós ezen a héten is két pompás képpel szerepel a Kakas Márton rendes rajzolói közt, a kik közül Bér Dezső sem maradt el a maga finom elmés rajzaival. Az irott részben is van egy csomó apróság, a mely nemcsak elmés és mulatságos, hanem valósággal művészi is.

— **Leopold Gyula** az „Általános Tudósító“ szerkesztője és hirdetési iroda agilis tulajdonosa ismét megnagyobbította elsőrendű irodáját. Ugyanis Sándor Mihály felelős szerkesztésével „Sportujság“ cím alatt sokat ígérő szaklapot indított. Leopold Gyula vállalatát 9 éves fenállása alatt igazán magas fokra emelte és nagyszabásúvá tette, mit élénken bizonyít az is, hogy e megbízható irodában 23 ember van alkalmazva és üzletfelei közé nemcsak Magyarország, hanem a külföldi legelőkelőbb és legnagyobb hirdetői is tartoznak.

— **A „Zenélő Magyarország“** zongora és hegedű folyóirat most megjelent XI-ik évfolyam 5-ik füzeté a következő szép zenemű újdonságokat közli: I. Siposs Antal „Feltétekintek a csillagos égre“, nagyon szép hangulatos magyar dalát. II. Hetényi Albert „A hamis tanu“ melodramát Arany János költeményére. III. Tschaikovszky Péter Op. 40. „Chanson triste“ szalondarabot. — IV. Schumann Róbert a) „A rózsza és lilium“, Die Rose und die Lilie, — b) „Ha szép szemedbe nézhetek“, — Wenn ich in deine Augen seh, műdalokat. Ily gazdag tartalommal jelenik meg a minden zenekedvelőnek kíváló fontosságú zenemű folyóirat minden egyes füzeté, úgy hogy előfizetői az érdemesebb zeneműveket, melyek az év leforgása alatt megjelennek, a havonta kétszer megjelenő füzetekben kapják. Előfizetési ára egész évre 24 füzetre 12 korona, félévre 12 füzetre 6 korona, negyedévre 3 korona. Előfizethetni a most folyó I. évfolyamra, valamint az előző évfolyamokra is Budapest, a „Zenélő Magyarország“ (Klöckner Ede) zeneműkiadóhivatalában, VIII. József-körút 22—24, hol egyuttal minden nyomtatásban megjelent zenemű a legolcsóbban megrendelhető.

— **Ragályos betegségek.** Folyó évi február hó 28-iki állapotnak megfelelőleg a „Földmívelésügyi Ertesítőbe“ az állategészségügyi kimutatás Szilágyvármegyéről a következő hivatalos adatokat közli: Veszteség: Magyarkezel 1 udv. — Ragadós száj- és körömfájás: Menyő 2 u., Domoszló 8 u., Kárasztelek 42 u., Kémer 34 u., Nagydérsida 63 u., Nagyfalva 1 u., Perecsen 1 u., Somaly 30 udv Somlyógyörtelek 29 u., Somlyóujlak 9 u., Szécs 30 u., Balla 1 u., Diósd 3 u., Kis-doba 10 u., Nagydoba 3 u., Oláhbaksa 4 u., — Juhhimlő: Somaly 1 l. — Bivaly-vész: Galgó 2 u., Galpona 2 u., Kettősmező 1 udv., Zsákfalva 1 u. — Sertés-vész: Bogdánd 8 u., Kémer 1 p., Érkávás 1 t.

— **A ki kertjét szereti**, szép virágokat és kitűnő konyhakerti terményeket akar, az fedezze magzükségletét Mauthner Ödön cs. és kir. udvari magkereskedésében Budapest, Rottenbiller utca 33. A cég idei árjegyzékét, mely 266 oldalra terjed, kívánatra mindenkinek ingyen küldi. Ezen árjegyzék az általánosan ismert, világhírű, kitűnő magvakon kívül, még a különösen érdekes és meglepő konyhakerti- és virágújdonságoknak egész sorozatát is tartalmazza.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

BÖLÖNI SÁNDOR.

Nyilttér.)*

Nyilatkozat.

Alulírott ezennel kinyilatkoztatom, hogy a „Szilágy-Somlyó“ 1903. évi 5. és 9. számaiban megjelent s id. Páskuj István, Huberth Jenő, Farkas Károly és Farkas István városi képviselő urakra vonatkozó nyilttéri közléseimet teljes egészükben visszavonom, miután meggyőződtem felőle, hogy azon nyilatkozataimat alaptalan s valótlan információ alapján tettem. — Kötelességemnek ismerem tehát, hogy nevezett uraktól méltatlan megtámadtatásukért őszintén bocsánatot kérjek.

Szilágy-somlyó, 1904. február 25.

Beszenozky Gyula.

Tek. Roska Vertán és Kálló Gyula uraknak Helyben.

A Beszenozky Gyula ur nevében átadott s a „Szilágy-Somlyó“ legközelebbi számában önök felelőssége mellett kiteendő nyilatkozat ellenében ezennel kijelentjük, hogy a Beszenozky Gyula ur ellenében megindított sajtó-pert haladéktalanul beszüntetjük.

Szilágy-somlyó, 1904. február 25.

Tisztelettel: Farkas István, Hubert Jenő ugys mint a Páskuj István és Farkas Károly megbízottja.

*) Az e rovatban közlöttékért nem vállal felelősséget a szerk.

Hirdetések.

Beocsini portland és román

cement

ólmozott zsákokban kapható

Porjes Sámuel

só-nagyáruhádjában,
Szilágy-somlyón.

1—10

52—1904. végth. szám.

Arverési hirdetmény.

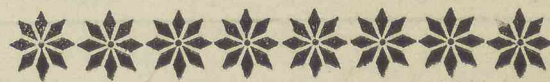
Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szilágy-somlyói kir. járásbírósnak 1903. V. 714. számú végzése következtében dr. Nádudvary Jenő szilágy-somlyói ügyvéd által képviselt Schönstein János szilágy-somlyó lakos javára Wallerstein Sámuel szilágy-somlyói lakos ellen 58 korona s jár. erejéig 1903. évi augusztus hó 6-án foganatosított kielégítési végrehajtás utján le- és felülfoglalt és 872 korona 08 fillére becsült következő ingóságok, u. m.: házi butorok, asztal, ágy, ruhaneműek, italok és porcelán neműek nyilvános árverésen eladhatnak.

Mely árverésnek a szilágy-somlyói kir. járásbírósnak 1903. évi V. 714/2. számú végzése folytán 58 korona tőkekövetelés, ennek 1903. évi június hó 24. napjától járó 5% kamatai, 1/3 váltódíj és eddig összesen 58 korona 20 fillérben bíróság már megállapított költségek erejéig az árverés alperes lakásán, Szilágy-somlyón leendő eszközölésére 1904. március hó 8-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűzték és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is, el fognak adatni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítést nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szilágy-somlyón, 1904. évi február hó 5. napján.

ROSKA VERTÁN,
kir. bír. végrehajtó.

Gyár: NYERGES-UJFALU (Esztergom m.) Sörgöncim: Eternit Budapest. Telefon 12—92. Gyár: Vöcklabruck (Felső-Ausztria.)

Eternit-Pala

AZBESZT CEMENT-PALA

Hatschek Lajos szab.

Elpusztíthatatlan, könnyű, tetszetős, olcsó és tűzálló tető-fedőanyag.

ETERNIT MŰVEK Hatschek Lajos BUDAPEST, VI., Andrásy-ut 33.

Elsőrangú referenciák. — Jótállás. — Évl gyártás 1500 kocsiakomány. — Kérjen ismertetést.

4—12

A kisbirtokosok által

sajátkezűleg, a legnagyobb gondnal, angolnyelven és rafias eljárással készített, kitűnő minőségű, vagyoniilag szavatolt fajtisztá, I-ső rendű miniszteri szokványrendeletnek minden tekintetben megfelelő

Szőlőlugasnak is kiválóan alkalmas!

csemege és borfaj szőlőoltások a tapasztalatok során fajtisztának, a legjobboknak és legmegbízhatóbbaknak bizonyultak.

Minden nagyhangon hirdető, gyárilag füllesztett, reklamizozott, előhajtásos oltást messze felülmúlnak!

Chasselas, muskotály és más legkiválóbb csemegefajokból összeválogatott I-ső rendű **lugasgyűjtemény** ára: (melynek megereidésért és jószágért felelősség vállalattik)

1) Kis összeállítás 15 darab	5 korona.
2) Nagy összeállítás 30 darab	10 korona.

a) Borfajok:

Amerikai ripária portális alanyon oltott gyökerező fás és zöld oltványok ára tavaszi szállításra:

Ezer darab	200 korona.
Száz darab	22 korona.
Tíz darab	2 k. 50 f.

b) Csemegefajok:

Árak tavaszi szállításra értendők:

Ezer darab	220—240 korona.
Száz darab	25—30 korona.
Tíz darab	3—5 korona.

Hazai szőlőfajok! Filloxeramentes. Szőlőkirály. (Delaware.)

A kötött talajon egyedül használható olyan rendkívül korai direkttermő, melynek 25—26%-os cukor és szokatlanul nagy szesztartalma bora igen jó, hasonló a szomorodni másához és a madérához. Silányabb kerti, vagy homoki borok feljavítására. — Gyengébb évbeli termések háziasítására nem lehet eléggé ajánlani. — A Delaware francia szigetről 17 évvel ezelőtt közvetlenül az érmellékre portált ezen peronosporának elmentálló szőlőfaj termi manapság hazánkban a legjobb és legerősebb bori s méltán nevezhetjük a **borok királyának**. A jövő szőlőszet kincse. Mindenütt megterem, úgy a homokon, mint a kötött agyagos, meszes, köves, palás és nyirkos talajokban. Ezen beoltás nélkül termő, biztosan jól megforradott, rendkívül (tartós szívós zöldhajtása 1—2° hideget is kibíró) korán érő csemegefaj, felhozott előnyeivel fogva, megérdemli, hogy kertjeinkben, barázdákban, kerítések és házaink fala mellett s minden egyébre nem használható helyeken mint

Szőlőlugas tenyésztessek!

100 drbból álló lugasgyűjtemény csomagolva és postára feladva csak 10 korona.

Borkirály! Mintabor 2 korona. (Delaware!)

Ripária portális telepek!

Nagymennyiségű ripária eladás!

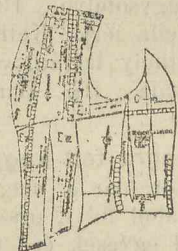
Tisztán kezelt valódi érmelléki fajborok, palaekokban úgy mint hordókban, kisinyben és nagyban a legutányosabban beszerezhető s kívánatra válaszbélyeg ellenében bővebb felvilágosítást, vagy 1 korona utánvétel mellett mintabort küld:

Az Érmelléki Szőlőszeti és Borászati Szakközlöny,
mint Országos Hirdetési Kalauz
Székelyhid. (Biharmegye.)

6—

Alkalmi ajándék

A hölgyvilág részére!

Gyári jegy törvényesen védve.

női derék szabászat készülek

segélyével anélkül, hogy szabászati rajzot tanult volna. Eme készülek minden testalkathoz szabályozható. 13—

E készülek ára 3 korona utánvétel mellett.

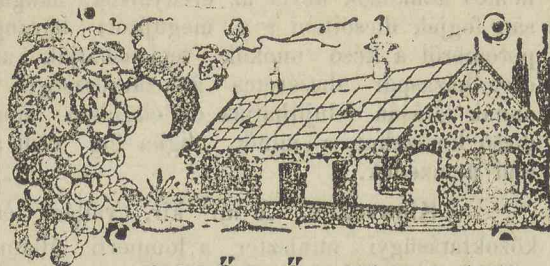
Minden kulturállamban törvényesen védve és szabadalmazva.

Főképviselet egész Európára:

E. Drechsler Bécs, VI./2.,

Liniengasse 18.

Képviselet kerestetnek.

SZŐLŐLUGAST

teszünk minden ház mellé és kertjeinkben föld- és homoktalajon.

Erre azonban nem minden szőlőfaj alkalmas, (bár mind kuszó természetű) mert nagyobb része ha megnő is, termést nem hoz, ezért sokan nem értek el eredményt eddig. Hol lugasnak alkalmas fajokat ültettek, azok bőven ellátják házuakat az egész szőlőérés idején a legkiválóbb muskatály és más édes szőlőkkel.

A szőlő hazánkban mindenütt megterem s nincsen oly ház, melynek fala mellett a legesekebb gondozással fenvelhető nem volna, ezenkívül más épületeknek, kerteknek, kerítéseknek, stb. a legremekebb dísz, a nélkül, hogy legkevesebb helyet is elfoglalna az egyébre használható részekből. Ez a legháladosabb gyümölcs, mert minden évben terem.

A fajok ismertetésére vonatkozó, színes fénynyomatu katalogus bárkinek ingyen és bérmentve küldetik meg, aki címét egy levelezőlapon tudatja.

Cím:

7—20

Érmelléki első szőlőoltványtelep Nagy-Kágya, u. p. Székelyhid.

Eladó új bor.

33 hektl. új fehér bor,
5 hektl. új piros bor,
24 hektl. fehér ó bor

E L A D Ó.

Bölöni Sándornál,

Szilágy-Somlyón.

Nyomatott Bölöni Sándor gyorsajtóján Szilágy-Somlyón, 1904.

435—1904. rk. szám.

Hirdetmény.

Alólirott hivatal által közhirrre tétetik, hogy Szilágy-Somlyó rendezett tancsú városban a tavaszi

országos állatvásár

március hó 17-én és a kirakodó vásár
március hó 18-án tartatik meg.

Az állatvásárokon a kínálat és kereslet nagy és a forgalom folyton növekszik. Helyben vasuti rakodó állomás van.

Sátorhelyek kijelölése, vagy más ügyben tett magán megkeresésekre a rendőrkapitányi hivatal azonnal válaszol.

Rendőrkapitányi hivatal.

Szilágy-Somlyó, 1904. február 22-én.

2—3

Páskuj József,
h. rendőrkapitány.

Hölgyek részére nélkülözhetetlen

A női szépség

elérésére, tökéletesítésére és fentartására legkiválóbb és legbiztosabb a vegytiszta, sem higanyt, sem ólmot nem tartalmazó teljesen ártalmatlan

FÖLDES-féle

MARGIT-CRÉME

Törvényesen védve.

Ezen világhírű arekenőcs pár nap alatt eltávolít szeplőt, májfoltot, pattanást, bőrtakát (Mitesser) és minden más bőrbajt. Kisimítja a ráncokat, redőket, himlőhelyeket és az arcot fehére, simává és üdévé varázsolja.

Ára: kis tégely 1.— kor., nagy tégely 2.— kor., Margit hölgypor 1.20 kor., Margit szappan 70 fill., Margit fogpép (Zahn-pasta) Margit arcviz 1.— kor.

Postán utánvétellel, vagy a pénz előzetes beküldése után küldi a készítő:

FÖLDES KELEMEN
gyógyszerész ARAD.

Kapható minden gyógyszerertárban, drogériában és illatszerkereskedésben.

Főraktár Szilágy-Somlyón: Balázs

Csodás, gyors hatású

Hamisítók bíróságilag üldözöttek

Zsigmond, Szaplonczay Sándor
gyógyszerertárban.

Legjobb szépitő szer

Szőlőoltványok,

melyek megereidésért felelősség vállalattik!

Amerikai alanyon készült legkiválóbb csemege- és borfajokból teljesen fajtisztán, tökéletesen forrott, dus gyökerezésű példányok szokványminőségben, mérsékelt áron Tavaszi szállításra megrendelhetők a

Küküllömenti Első Szőlőoltványtelepnel.

Medgyes. N.-Küküllő megye.

Tulajdonos **GASPARI FRIGYES**
okleveles szőlész, az erdőlyrészi sz. gazdasági egyesület szőlészeti és borászati szakelőadója, Barbu A. Sturbey herceg romániai szőlőtelepeinek igazgatója. N.-küküllő vármegye v. szőlőszeti biztosa stb.

Lugas szőlőoltványok szintén mérsékelt áron. 1—10

! Készlet egy millió!

Árjegyzék ingyen és bérmentve.

637—1903. végreh. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy az aradi kir. törvényszék 1903. évi 16190. Plog. számú végzése következtében Dr. Lázár Zoárd ügyvéd által képviselt Kis P. János ágyai lakos javára Józsa Károly és neje Demjén Berta sz.-borzasi lakosok ellen 2106 korona 96 fillér s jár. erejéig 1903. évi december hó 17-én fogatatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 988 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: házbutorok, varrógép, sertés és széna nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a szilágy-Somlyói kir. járásbíró 1903-ik évi V. 768/2. számú végzése folytán 2106 korona 96 fillér tőkekövetelés, ennek 1903. évi augusztus hó 10. napjától járó 6% kamatai, 1/3% váltódij és eddig összesen 181 korona 32 fillérben

bíróilag már megállapított költségek erejéig is Sz.-Borzáson végrehajtást szenvedők lakásán végrehajtatók képviselője közbejöttével leendő megtartására 1904. évi március hó 10-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül ki-tűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezen-nel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az előlverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szilágy-Somlyón, 1904. évi február hó 18-án.

THORDAY GERGELY,
kir. bír. végrehajtó.

